

Úterý, 16. května 2017

P8_TA(2017)0206

Výroční zpráva o ochraně finančních zájmů EU za rok 2015 – boj proti podvodům**Usnesení Evropského parlamentu ze dne 16. května 2017 k výroční zprávě za rok 2015 o ochraně finančních zájmů EU – boji proti podvodům (2016/2097(INI))**

(2018/C 307/02)

Evropský parlament,

- s ohledem na čl. 325 odst. 5 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU),
- s ohledem na svá usnesení k předchozím výročním zprávám Komise a Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF),
- s ohledem na zprávu Komise ze dne 14. července 2016 nazvanou „Ochrana finančních zájmů EU – boj proti podvodům – výroční zpráva za rok 2015“ (COM(2016)0472) a na její doprovodné pracovní dokumenty (SWD(2016)0234, SWD(2016)0235, SWD(2016)0236, SWD(2016)0237, SWD(2016)0238 a SWD(2016)0239),
- s ohledem na výroční zprávu úřadu OLAF za rok 2015 a výroční zprávu o činnosti dozorčího výboru úřadu OLAF za rok 2015,
- s ohledem na výroční zprávu Účetního dvora o plnění rozpočtu za rozpočtový rok 2015 spolu s odpověďmi orgánů,
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 18. července 2016 nazvané „Ochrana rozpočtu EU do konce roku 2015“ (COM(2016)0486),
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 250/2014 ze dne 26. února 2014, kterým se zavádí program na podporu činností v oblasti ochrany finančních zájmů Evropské unie (program Hercule III) a zrušuje rozhodnutí č. 804/2004/ES ⁽¹⁾,
- s ohledem na návrh nařízení Rady o zřízení Úřadu evropského veřejného žalobce, který dne 17. července 2013 předložila Komise (COM(2013)0534),
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 ⁽²⁾,
- s ohledem na návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím finanční zájmy Unie (COM(2012)0363), který dne 11. července 2012 předložila Komise,
- s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a kterým se zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 84, 20.3.2014, s. 6.⁽²⁾ Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1.⁽³⁾ Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1.

Úterý, 16. května 2017

- s ohledem na své usnesení ze dne 25. října 2016 o boji proti korupci a dalších krocích v návaznosti na usnesení CRIM⁽¹⁾,
 - s ohledem na nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství⁽²⁾,
 - s ohledem na zprávu z roku 2015 o výpadku příjmů z DPH, kterou nechala vypracovat Komise, a na sdělení Komise ze dne 7. dubna 2016 o akčním plánu v oblasti DPH (COM(2016)0148),
 - s ohledem na rozsudek Evropského soudního dvora ve věci C-105/14 – Taricco a další⁽³⁾,
 - s ohledem na zvláštní zprávu Evropského účetního dvora č. 24/2015 ze dne 3. března 2016 nazvanou „Boj s podvody v oblasti DPH v rámci Společenství: jsou nutná další opatření“,
 - s ohledem na své usnesení ze dne 14. února 2017 o úloze oznamovatelů („whistleblowerů“) při ochraně finančních zájmů EU⁽⁴⁾,
 - s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU ze dne 26. února 2014 o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES⁽⁵⁾,
 - s ohledem na článek 52 jednacího řádu,
 - s ohledem na zprávu Výboru pro rozpočtovou kontrolu a stanoviska Výboru pro regionální rozvoj a Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (A8-0159/2017),
- A. vzhledem k tomu, že členské státy a Komise *de jure* sdílejí odpovědnost za plnění přibližně 80 % rozpočtu Unie; avšak vzhledem k tomu, že Komise a členské státy, které tyto zdroje vynakládají, jsou *de facto* odpovědné za to, že budou mít o těchto projektech přehled a poskytovat určitou úroveň kontroly; vzhledem k tomu, že členské státy jsou primárně odpovědné za vybírání vlastních zdrojů, mimo jiné v podobě DPH a cel;
- B. vzhledem k tomu, že ochrana finančních zájmů EU by měla být klíčovým prvkem politiky EU, aby se zvýšila důvěra občanů, kteří by měli být ujištěni, že jsou jejich peníze využívány řádně a v souladu s přístupem založeným na co nejlepším využití každého eura;
- C. vzhledem k tomu, že dosažení dobré výkonnosti na základě procesů zjednodušení vyžaduje pravidelné hodnocení vstupů, výstupů/výsledků a dopadů prostřednictvím auditů výkonnosti;
- D. vzhledem k tomu, že čl. 325 odst. 2 SFEU uvádí, že „členské státy přijmou k zamezení podvodů ohrožujících finanční zájmy Unie stejná opatření, jaká přijímají k zamezení podvodů ohrožujících jejich vlastní finanční zájmy“;
- E. vzhledem k tomu, že čl. 325 odst. 3 SFEU uvádí, že členské státy „organizují společně s Komisí úzkou a pravidelnou spolupráci mezi příslušnými orgány“;
- F. vzhledem k tomu, že v důsledku různorodosti právních a správních systémů v členských státech je odstraňování nesrovnalostí a boj proti podvodům v tomto prostředí velmi náročnou výzvou, a vzhledem k tomu, že by proto Komise měla zvýšit své úsilí s cílem zajistit, aby se boj proti podvodům prováděl účinně a přinášel citelnější a uspokojivější výsledky;
- G. vzhledem k tomu, že se stále jasněji ukazuje, že používání citlivých údajů je jedním z faktorů, které napomáhají podvodům;

⁽¹⁾ Přijaté texty, P8_TA(2016)0403.

⁽²⁾ Úř. věst. L 312, 23.12.1995, s. 1.

⁽³⁾ Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 8. září 2015, Taricco a další, C-105/14, ECLI:EU:C:2015:555.

⁽⁴⁾ Přijaté texty, P8_TA(2017)0022.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 65.

Úterý, 16. května 2017

- H. vzhledem k tomu, že DPH je pro členské státy zásadním a stále významnějším zdrojem příjmů, který v roce 2014 přinesl téměř 1 bilion EUR a přispívá k vlastním zdrojům EU v celkové výši 17 667 mil. EUR, což představuje 12,27 % celkových příjmů EU v roce 2014;
- I. vzhledem k tomu, že stávající systém DPH, zejména pokud je uplatňován na přeshraniční transakce, je náchylný na podvody a praktiky vyhýbání se daňové povinnosti, kvůli nimž měl v roce 2014 pouze podvod na bázi chybějícího obchodníka, tzv. „kolotočový podvod“, za následek ztráty z příjmů z DPH ve výši přibližně 50 mld. EUR;
- J. vzhledem k tomu, že výpadek příjmů z DPH činil v roce 2014 přibližně 159,5 mld. EUR a pohyboval se mezi méně než 5 % a více než 40 % v závislosti na jednotlivých zemích;
- K. vzhledem k tomu, že korupce postihuje všechny členské státy, zvláště v podobě organizované trestné činnosti, a zatěžuje nejen hospodářství EU, ale oslabuje demokracii a právní stát v celé Evropě; vzhledem k tomu, že přesná čísla však nejsou známa, neboť Komise rozhodla o tom, že ve zprávě o protikorupční politice EU nebude zveřejňovat údaje;
- L. vzhledem k tomu, že podvod je úmyslným protiprávním jednáním, jež představuje trestný čin, a vzhledem k tomu, že nesrovnalost znamená porušení určitého pravidla;
- M. vzhledem k tomu, že kolísání v počtu nesrovnalostí může souviset s vývojem víceletých programových cyklů (s vyšší úrovní odhalování na konci cyklů vzhledem k ukončování programů) a také s pozdním hlášením některých členských států, které mají tendenci hlásit většinu nesrovnalostí předchozích víceletých programů najednou;

Odhalování a oznamování nesrovnalostí

1. se znepokojením konstatuje, že počet všech podvodných i nepodvodných nesrovnalostí hlášených v roce 2015 se výrazně zvýšil, a to o 36 %, což vedlo k nárůstu počtu hlášených nesrovnalostí o 5 876 případů ve srovnání s rokem 2014 a celkový počet činil 22 349 případů kvůli některým specifickým situacím v oblasti politiky soudržnosti ve dvou členských státech; konstatuje, že přestože se počet nesrovnalostí v roce 2015 zvýšil, jejich celkový objem se v roce 2015 (3,21 mld. EUR) mírně snížil o 1 % ve srovnání s rokem 2014 (3,24 mld. EUR);
2. je znepokojen tím, že přes pozitivní 11 % snížení počtu nesrovnalostí nahlášených jako podvodné z 1 649 v roce 2014 na 1 461 v roce 2015 jejich celkový objem vzrostl o 18 % z 538 mil. EUR v roce 2014 na 637,6 mil. EUR v roce 2015; konstatuje, že nejčastějším druhem podvodu byly falešné nebo padělané dokumenty a prohlášení, které činily 34 % případů, přičemž největší podíl nesrovnalostí hlášených jako podvodné (52 %) byl odhalen v odvětví zemědělství a nejvyšší procento odhalení všech podvodných nesrovnalostí (75 %) bylo dosaženo pomocí administrativních kontrolních systémů stanovených odvětvovými předpisy;
3. zdůrazňuje, že ne všechny nesrovnalosti mají charakter podvodu a že je třeba jasně rozlišovat mezi chybou a podvodem;
4. domnívá se, že spolupráce mezi Komisí a členskými státy v oblasti odhalování podvodů není dostatečně účinná;
5. nesdílí stanovisko Komise, že 14 % meziroční nárůst zdrojů, které jsou v rozpočtu EU k dispozici, může zdůvodnit 36 % nárůst počtu případů nesrovnalostí;
6. vítá balíček Komise obsahující čtyři nařízení v přenesené pravomoci a čtyři prováděcí nařízení týkající se ustanovení o hlášení nesrovnalostí v oblasti sdíleného řízení, jehož cílem je zlepšit kvalitu a soudržnost informací o nesrovnalostech a podvodech hlášených členskými státy; vyjadřuje politování nad tím, že uvedená nařízení neregulují lhůty, v nichž by měly členské státy povinnost nesrovnalosti hlásit; vyjadřuje politování nad skutečností, že pokud jde o oznámené nepodvodné nesrovnalosti, v roce 2015 se 537 z 538 nesrovnalostí ohlášených Irskem týkalo dřívějšího programu hlášení z období let 2000–2006 a 5 105 z 5 619 nesrovnalostí ohlášených Španělskem se týkalo nesrovnalostí z oblasti politiky soudržnosti, které byly zjištěny za celé období 2007–2013 a které byly všechny ohlášeny společně v roce 2015, a Nizozemí oznámilo

Úterý, 16. května 2017

pouze jeden případ týkající se odvětví rybolovu v roce 2014 ve srovnání s 53 případy v roce 2015; zdůrazňuje, že situace, kdy členské státy nepředávají údaje včas nebo poskytují nepřesné údaje, se opakuje mnoho let; zdůrazňuje, že je nemožné porovnat a objektivně posoudit míru podvodů v členských státech Evropské unie;

7. konstatuje, že podle čl. 27. odst. 3 směrnice Rady 2010/24/EU o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření, „Komise každých pět let předkládá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o fungování opatření podle této směrnice“; lituje skutečnosti, že dosud nebylo zveřejněno hodnocení plánované na nejpozději 1. ledna 2017; vyzývá Komisi, aby hodnocení bezodkladně zveřejnila;

8. vybízí Komisi, aby pokračovala ve svém úsilí při vývoji programů, jako je REFIT, s cílem zjednodušit právní předpisy EU; zdůrazňuje, že zjednodušování pravidel a postupů pomáhá snižovat počet nesrovnalostí, které často souvisí se složitými pravidly a požadavky; konstatuje, že snížená administrativní zátěž vede k úsporám nákladů pro veřejnou správu i občany EU a také vybízí příjemce, aby využívali nové programy EU; zdůrazňuje, že zjednodušování pravidel by mělo být v souladu se zásadou rozpočtu EU zaměřeného na výsledky;

9. připomíná, že členské státy spravují přibližně 80 % rozpočtu EU; vnímá však, že jim Komise musí být nápomocna při vytváření vnitrostátních strategií boje proti podvodům;

10. vyjadřuje politování nad tím, že ne všechny členské státy přijaly vnitrostátní strategie boje proti podvodům;

11. vyzývá opětovně Komisi, aby zavedla jednotný systém pro shromažďování srovnatelných údajů o nesrovnalostech a případech podvodů od členských států s cílem standardizovat proces podávání zpráv a zajistit kvalitu a srovnatelnost poskytovaných údajů;

12. vítá přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1525 ze dne 9. září 2015, které zdokonalilo stávající rámec odhalování a vyšetřování celních podvodů na ujednání a vnitrostátní úrovni;

13. oceňuje úsilí členských států při odhalování, hodnocení a hlášení nesrovnalostí a při uplatňování účinných a přiměřených opatření v boji proti podvodům; zdůrazňuje, že konkrétní opatření v boji proti podvodům napomáhají rozvoji; žádá Komisi, aby k posílení technické a administrativní kapacity řídicích orgánů v zájmu zajištění účinnosti kontrolních systémů využívala i technickou pomoc, včetně zavedení jednodušších a transparentnějších aplikací schopných snižovat riziko podvodů a zabezpečit náhradu veškerých ztrát; doporučuje, aby se zlepšila transparentnost na všech úrovních řízení projektů; vybízí Komisi a členské státy, aby pokračovaly tímto směrem tak, že do svých kontrolních systémů a postupů postupně začlení systematické využívání nástrojů IT v boji proti nesrovnalostem; naléhavě žádá Komisi, aby vypracovala a přijala zvláštní pokyny, které by vnitrostátním orgánům pomohly odhalovat nesrovnalosti;

Příjmy – vlastní zdroje

14. je znepokojen ztrátami vyplývajících z výpadku příjmů z DPH (ztráta příjmů ve výši 159,5 mld. EUR v roce 2014) a podvodů v oblasti DPH v rámci Společenství (ztráta příjmů ve výši 50 mld. EUR v roce 2014); konstatuje, že pouze dva členské státy, Spojené království a Belgie, shromažďují a zveřejňují statistické údaje o ztrátě příjmů způsobené přeshraničními podvody v oblasti DPH;

15. zdůrazňuje, že Komise nemá přístup k informacím vyměňovaným mezi členskými státy s cílem předcházet podvodům na bázi chybějícího obchodníka uvnitř Společenství, tzv. „kolotočovým podvodům“, a bojovat proti nim; zastává názor, že Komise by měla mít přístup k platformě Eurofisc za účelem lepší kontroly, hodnocení a zdokonalení výměny údajů mezi členskými státy; vyzývá všechny členské státy, aby se podílely na všech oblastech činnosti platformy Eurofisc, a usnadnily a urychlily tak výměnu informací se soudními a s donucovacími orgány, jako je Europol a OLAF, jak

Úterý, 16. května 2017

to doporučuje Účetní dvůr; vyzývá členské státy a Radu, aby zajistily Komisi přístup k těmto údajům za účelem posílení spolupráce, zvýšení spolehlivosti údajů a boje proti přeshraniční trestné činnosti;

16. konstatuje, že systém výměny informací o DPH (VIES) se ukázal být užitečným nástrojem v boji proti podvodům, protože správcům daně umožňuje porovnávat údaje o obchodnících v různých zemích; vyzývá členské státy, aby zkrátily dobu odezvy při poskytování informací, odpovídaly na dotazy a reagovaly na oznamované chyby, jak to doporučuje Evropský účetní dvůr;

17. bere na vědomí akční plán Komise o „DPH – směrem k jednotné oblasti DPH v EU“ zveřejněný dne 7. dubna 2016; hluboce lituje toho, že zveřejnění „opatření ke zlepšení spolupráce mezi správci daně a s celními a donucovacími orgány a k posílení kapacity správců daně“ stanovené v akčním plánu na rok 2016 bude o jeden rok opožděno; zdůrazňuje, že problémy spojené s přeshraničními podvody v oblasti DPH vyžadují důrazná, koordinovaná a rychlá opatření; vyzývá proto Komisi, aby urychlila své postupy a přišla s příslušnými řešeními s cílem zamezit ztrátám daňových příjmů v EU a ve členských státech;

18. zdůrazňuje, že uplatňování krátkodobých opatření k řešení ztrát v oblasti DPH by nemělo zpozdit návrh Komise na definitivní systém DPH stanovený v akčním plánu;

19. s určitým uspokojením konstatuje, že nárůst objemu tradičních vlastních zdrojů zasažených podvodů v roce 2014 byl záležitostí pouze jednoho roku a že se jejich úroveň v roce 2015 (427 mil. EUR) vrátila k průměru let 2011–2015; nelíbí se mu však skutečnost, že některé členské státy nesdělují žádné případy nesrovnalostí souvisejících s tradičními vlastními zdroji;

20. naléhavě vyzývá členské státy, aby dlužné částky tradičních vlastních zdrojů získávaly zpět rychleji, a to zejména ty členské státy, které musí získat zpět ty nejvyšší částky; naléhavě vyzývá Řecko, Rumunsko, Lotyšsko, Maltu a Nizozemí, aby zlepšily svůj výběr dlužných částek tradičních vlastních zdrojů, jelikož jejich poměr dlužných částek vůči tradičním vlastním zdrojům vysoce převyšuje průměr EU, tj. 1,71 %, a činí (postupně podle jednotlivých zemí) 8,95 %, 5,07 %, 5,04 %, 3,84 % a 3,81 %;

21. konstatuje, že počet případů dobrovolně ohlašovaných nesrovnalostí se zvyšuje, a vyzývá členské státy, aby výsledky tohoto dobrovolného ohlašování odpovídajícím způsobem zohlednily ve svých strategiích celní inspekce;

22. bere zejména na vědomí skutečnost, že 75 % všech oznámených případů podvodů se týká zboží, jako je tabák, elektrické zařízení, obuv, textil, železo a ocel, a že jako země původu tohoto zboží jsou nejčastěji uváděny Čína, SAE, USA, Bělorusko, Rusko a Ukrajina; zdůrazňuje, že Čína je na prvním místě mezi zeměmi původu padělaného zboží (80 %) a za ní následují Hongkong, Spojené arabské emiráty, Turecko a Indie; žádá Komisi, aby o těchto problémech hovořila při obchodních jednáních s těmito zeměmi;

23. zdůrazňuje, že v důsledku pašování vysoce zdaněného zboží přichází rozpočet EU a členských států o značné příjmy a že přímé ztráty příjmů z cel, k nimž v EU dochází pouze v souvislosti s pašováním cigaret, se odhadují na více než 10 miliard EUR ročně;

24. se znepokojením bere na vědomí, že se v posledních letech zintenzivnilo pašování tabáku do EU, které pro rozpočty EU a členských států podle odhadů představuje každoroční ztrátu 10 miliard EUR veřejných příjmů a je zároveň také hlavním zdrojem organizované trestné činnosti, včetně terorismu; zdůrazňuje, že případy nezákonného obchodování s tabákovými výrobky závažně poškozují jak zákonný obchod, tak hospodářství členských států; konstatuje dále, že významná část pašovaného tabáku pochází z Běloruska; vyzývá EU a členské státy, aby na Bělorusko vyvinuly tlak s cílem potírat nezákonné obchodování s tabákovými výrobky a organizovanou trestnou činnost a aby v případě potřeby zavedly sankce; vyzývá členské státy, aby zintenzivnily svou spolupráci v této oblasti;

Úterý, 16. května 2017

25. pozitivně vnímá úspěšné výsledky řady společných celních operací, které proběhly na základě spolupráce úřadu OLAF a členských států s různými útvary třetích zemí a vedly mimo jiné k zabavení 16 mil. kusů cigaret a dvou tun konopí; konstatuje, že operace Baltica, kterou vedou polské celní orgány ve spolupráci s úřadem OLAF, agenturou Europol a pěti členskými státy (Finskem, Estonskem, Lotyšskem, Litvou a Švédskem) vedla k zabavení 13 milionů kusů cigaret původem ze třetích zemí, jako je Bělorusko a Rusko;
26. bere na vědomí 241 oznámených případů pašování cigaret, které představují odhadovanou ztrátu tradičních vlastních zdrojů ve výši 31 mil. EUR; zpochybňuje bdělost celních úřadů některých členských států, které v roce 2015 nenahlásily ani jediný případ pašování cigaret;
27. konstatuje, že celní kontroly prováděné v době proclení zboží a inspekce útvarů pro boj proti podvodům byly neúčinnějšími metodami odhalování případů podvodů na příjmové straně rozpočtu EU v roce 2015;
28. vyjadřuje hluboké znepokojení nad tím, že snížení počtu zaměstnanců celních správ může negativně ovlivnit počet kontrol a mít tudíž negativní dopad na odhalování podvodných činností na příjmové straně rozpočtu EU;
29. opakuje, že účinné celní kontroly jsou v rámci ochrany finančních zájmů EU klíčovým prvkem a že rozpočtová opatření by neměla orgánům členských států bránit v plnění jejich úkolů;
30. vyjadřuje znepokojení, pokud jde o celní kontroly a s nimi související výběr cel, která představují jeden z vlastních zdrojů rozpočtu EU; připomíná, že kontroly zjišťující, zda dovozci dodržují právní předpisy o clech a dovozu, provádějí celní orgány členských států, a vyzývá Komisi, aby zajišťovala, že kontroly na hranicích EU budou přiměřené a harmonizované, čímž bude zaručena bezpečnost EU a ochrana jejích hospodářských zájmů, a aby se zejména zasadila o boj proti obchodování se zakázanými a padělanými výrobky;
31. vítá doporučení Komise, aby členské státy udržovaly správnou rovnováhu mezi usnadňováním obchodu a ochranou finančních zájmů EU; v tomto ohledu poukazuje na zrychlený postup celních orgánů pro společnosti, které jsou považovány za nízkorizikové, jenž sám sobě může představovat dobrý systém pro rychlé proclení zboží, ale u něhož se prokázala zranitelnost s ohledem na korupční praktiky celních úředníků;

Výdaje

32. bere na vědomí nízkou míru oznámených nesrovnalostí (podvodných i nepodvodných), pokud jde o fondy přímo spravované Komisí, která činí méně než 0,7 %; žádá Komisi o podrobnější informace o zpětném získávání prostředků od legálních rezidentů zemí mimo EU, pokud jde o špatně spravované fondy EU pod přímou správou Komise;
33. konstatuje, že počet nesrovnalostí souvisejících s výdaji hlášených jako podvodné klesl v roce 2015 o 10 %;
34. konstatuje, že zjištěné podvodné i nepodvodné nesrovnalosti na straně výdajů představují 1,98 % plateb z rozpočtu EU v roce 2015;
35. konstatuje, že počet hlášených podvodných nesrovnalostí v roce 2015, pokud jde o vnitrostátní zdroje na příjmové straně rozpočtu, byl o 14 % nižší než v roce 2014 a související částka byla o 8 % vyšší; vyjadřuje znepokojení nad tím, že počet nepodvodných nesrovnalostí v této oblasti vzrostl v roce 2015 o 28 % a příslušná částka o 44 %;
36. je hluboce znepokojen tím, že počet podvodných i nepodvodných nesrovnalostí souvisejících s Evropským zemědělským záručním fondem (EZZF) a Evropským zemědělským fondem pro rozvoj venkova (EZFRV) již nejméně pět po sobě jdoucích let stále roste a že počet hlášených případů vzrostl z 1 970 v roce 2011 na 4 612 případů v roce 2015; konstatuje však, že nesrovnalosti týkající se fondu EZZF zůstávají stabilní v čase (+6 % ve srovnání s rokem 2014 a 10 % ve srovnání s rokem 2011) a že počet nesrovnalostí spojených s EZFRV stále roste; poukazuje na to, že příslušné finanční částky se snížily z 211 milionů EUR v roce 2011 na 119 milionů EUR v roce 2012, ale poté průběžně rostly až na 394

Úterý, 16. května 2017

milionů EUR v roce 2015, a že úroveň oznámených nesrovnalostí souvisejících s fondem EZFRV se blíží 2 % z celého fondu; naléhavě vyzývá členské státy s nejvyšším počtem oznámených nepodvodných nesrovnalostí – Rumunsko, Itálie, Španělsko, Polsko, Maďarsko, Portugalsko a Litvu – aby urychleně a účinně napravily tuto situaci s cílem tento trend zvrátit;

37. lituje skutečnosti, že více než dvě třetiny odhadované úrovně chyb ve výdajích z EFRR v roce 2015 byly způsobeny chybějícími podklady ke zdůvodnění výdajů a nesouladem s předpisy v oblasti veřejných zakázek; připomíná, že k tomu, aby monitorování bylo účinné, je zapotřebí úplná transparentnost, a to i v případě subdodávek; vyzývá Komisi a členské státy, aby tyto nedostatky neprodleně řešily; vyzývá Komisi, aby sledovala a co nejdříve vyhodnotila provedení směrnic 2014/24/EU a 2014/25/EU o veřejných zakázkách ve vnitrostátních právních předpisech;

38. vyjadřuje znepokojení nad rozdíly v počtu nahlášených nesrovnalostí mezi členskými státy; zdůrazňuje, že vysoký počet nahlášených nesrovnalostí může rovněž vyplývat z lepší kapacity vnitrostátního kontrolního systému tyto nesrovnalosti zachycovat a odhalovat; vybízí Komisi, aby nadále vyvíjela veškeré úsilí na podporu členských států, pokud jde o zvyšování úrovně a kvality kontrol, a to i prostřednictvím koordinačních služeb boje proti podvodům (AFCOS), a dokončení vnitrostátních strategií boje proti podvodům;

39. vítá skutečnost, že na konci roku 2015 přijalo šest členských států vnitrostátní strategii boje proti podvodům, a vyzývá zbývající členské státy, aby rychle dokončily své probíhající postupy přijímání a vytvořily vlastní vnitrostátní strategie boje proti podvodům;

40. je hluboce znepokojen tím, že podvodné a nepodvodné nesrovnalosti související se společnou rybářskou politikou se mezi lety 2014 a 2015 zdvojnásobily a představují nejvyšší počet oznámených případů v historii této politiky, tj. 202 případů (19 podvodných a 183 nepodvodných) v celkové výši 22,7 mil. EUR (z toho 3,2 milionu EUR připadá na podvodné případy);

41. zdůrazňuje, že zjednodušení administrativních pravidel sníží počet nepodvodných nesrovnalostí a umožní odhalit podvodné případy a zlepšit přístup příjemců k prostředkům Unie.

42. lituje skutečnosti, že politika soudržnosti hlásí prudký nárůst počtu hlášených nepodvodných nesrovnalostí, který se mezi rokem 2014 a 2015 zvýšil o 104 % v případě programových období před obdobími 2007–13 a o 108 % v případě programového období 2007–13; konstatuje však, že finanční objem týkající se nepodvodných nesrovnalostí se v roce 2015 oproti roku 2014 zvýšil o pouhých 9 %; lituje rovněž toho, že se počet podvodných nesrovnalostí v roce 2015 zvýšil o 21 % a příslušný finanční objem o 74 %;

43. domnívá se, že porovnání údajů uvedených ve výroční zprávě se srovnatelnými údaji o vnitrostátních výdajových systémech, včetně údajů o nesrovnalostech a podvodech, by mohlo pomoci vyvodit konkrétní závěry o výdajích v rámci politiky soudržnosti i o potřebách v oblasti budování kapacit;

44. odkazuje v této souvislosti na zvláštní zprávu Evropského účetního dvora č. 10/2015, v níž se mimo jiné doporučuje, aby se Komise a členské státy věnovaly systematické analýze chyb ve veřejných zakázkách, a požaduje, aby Komise tyto podrobné analýzy předkládala Parlamentu; zejména vyzývá Komisi, aby vyjádřila stanovisko k opakujícím se chybám a vysvětlila, proč by tyto chyby neměly být považovány za ukazatele potenciálně podvodných aktivit; vyzývá Komisi, aby urychleně dokončila pokyny k zadávání veřejných zakázek v souladu s nově přijatou směrnicí o zadávání veřejných zakázek;

45. zdůrazňuje, že je klíčové uplatňovat při vykazování výdajů naprostou transparentnost, zejména pokud jde o práce v oblasti infrastruktury, jež jsou přímo financovány z prostředků EU nebo prostřednictvím finančních nástrojů; vyzývá Komisi, aby u spolufinancovaných projektů evropským občanům zajistila plný přístup k informacím;

Úterý, 16. května 2017

46. žádá Komisi o podrobné vysvětlení důvodů pro vysoký počet případů podvodu ve výzkumu a technologickém rozvoji, inovaci a podnikání, jejichž počet během programového období 2007–2013 vzrostl z 6 na 91 oznámených případů ročně, v celkovém objemu 263 mil. EUR, tj. více než 20 % všech hlášených případů podvodů v politice soudržnosti;

47. vítá všeobecný pokles oznámených nesrovnalostí v rámci předvstupní pomoci; konstatuje však, že počet nesrovnalostí v rámci nástroje předvstupní pomoci (NPP I) setrvale roste a že k nejvíce případům (46 %) dochází v Turecku – tyto případy představují 83 % z celkového objemu hlášených nesrovnalostí; vyzývá Komisi, aby zvážila uplatňování zásady „více za více“ také obráceně („méně za méně“), vzhledem k tomu, že stávající politická situace v Turecku přímo ohrožuje absorpční kapacity této země;

Zjištěné problémy a potřebná opatření

Lepší podávání zpráv

48. vyjadřuje politování nad tím, že přes četné výzvy Parlamentu, aby byly ve všech členských státech zavedeny jednotné zásady pro podávání zpráv, je situace i nadále velmi neuspokojivá a stále existují podstatné rozdíly v počtu podvodných a nepodvodných nesrovnalostí, které jednotlivé členské státy oznamují; domnívá se, že tento problém vytváří zkreslený obrázek o skutečném stavu míry nesrovnalostí a ochrany finančních zájmů Unie; opětovně vybízí Komisi, aby vynaložila významné úsilí o sjednocení různých přístupů členských států k předcházení, odhalování a hlášení nesrovnalostí a nejednotných výkladů při uplatňování právního rámce EU; vyzývá k vytvoření jednotného systému podávání zpráv;

49. opětovně vyzývá Komisi, aby vypracovala systém výměny informací mezi příslušnými orgány, který by umožnil křížovou kontrolu účetních záznamů týkajících se transakcí mezi dvěma či více členskými státy, s cílem zamezit přeshraničním podvodům v oblasti strukturálních a investičních fondů a zajistit tak horizontální a úplný přístup k ochraně finančních zájmů členských států;

50. zdůrazňuje závěry projektu spolupráce v oblasti boje proti podvodům financovaného z programu Hercule III, v nichž se Komise vybízí, aby předložila konkrétní legislativní návrh v oblasti vzájemné administrativní pomoci, pokud jde o strukturální a investiční fondy, jako nezbytný právní nástroj spolupráce na přecházení rizikům prisvojení finančních prostředků ze strany organizovaného zločinu, přičemž je třeba vycházet z probíhajícího hodnocení v polovině období týkajícího se provádění nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF);

51. připomíná, že v naléhavých situacích, jako je využití finančních prostředků pro potřeby uprchlíků, často dochází k odchylkám od běžných postupů při zadávání veřejných zakázek a přístup k finančním prostředkům je umožňován přímo; vyzývá Komisi, aby účinněji dohlížela na využívání takovýchto výjimek a na rozšířenou praxi dělení veřejných zakázek, které je motivováno snahou nepřekročit prahovou hodnotu a vyhnout se tak řádným postupům zadávání veřejných zakázek;

52. podporuje Komisi, jež doporučuje, aby členské státy, které i nadále hlásí velmi malý počet podvodných nesrovnalostí, posílily svou činnost v oblasti zjišťování nebo oznamování podvodů;

53. pozitivně vnímá zvýšení objemu údajů zveřejňovaných Komisí o podvodných i nepodvodných nesrovnalostech a kvality statistického hodnocení oznámených nesrovnalostí;

54. vyzývá členské státy, aby plně ratifikovaly směrnici EU o boji proti praní peněz a zavedly veřejný rejstřík vlastníků společností, včetně trustů;

Úterý, 16. května 2017

55. zdůrazňuje, že mnoho členských států nemá specifické zákony namířené proti organizované trestné činnosti, přestože její podíl na přeshraniční činnosti a odvětvích souvisejících s finančními zájmy EU, jako je pašování nebo padělání peněz, stále roste; považuje za nezbytné, aby členské státy přijaly opatření stanovená v usneseníh Parlamentu o boji proti organizované trestné činnosti⁽¹⁾;

56. zdůrazňuje, že prevence by měla zahrnovat soustavnou přípravu a podporu pracovníků odpovědných za správu a kontrolu finančních prostředků v rámci příslušných orgánů, stejně jako i výměnu informací a osvědčených postupů mezi členskými státy; poukazuje na rozhodující úlohu místních a regionálních orgánů a zúčastněných stran v boji proti podvodům; vyzývá Komisi a členské státy, aby dodržovaly ustanovení o předběžných podmínkách v rámci politiky soudržnosti, a to zejména v oblasti veřejných zakázek; vyzývá členské státy, aby zvýšily své úsilí v oblastech, na které poukázala výroční zpráva Komise, zejména pokud jde o zadávání veřejných zakázek, finanční trestnou činnost, střety zájmů, korupci, whistleblowing a definici podvodu;

57. doporučuje, aby byla přijata opatření s cílem zlepšit využívání zjednodušených opatření v období 2014–2020 i s ohledem na regulační rámec pro evropské strukturální a investiční fondy po roce 2020, a to v zájmu snižování rizika nesrovnalostí v důsledku chyb; zdůrazňuje význam uplatňování zásady jednotného auditu; domnívá se, že zjednodušení pravidel a postupů napomůže snížit počet nesrovnalostí nepodvodného charakteru; vybízí členské státy a jejich místní a regionální orgány, aby v tomto ohledu sdílely osvědčené postupy, a to vždy s přihlédnutím k potřebě zajistit náležitou rovnováhu mezi nástroji ostráživosti a zjednodušenými postupy;

Lepší kontroly

58. vítá skutečnost, že „kontroly Společenství“ ex-ante a ex-post zjišťují stále více případů nesrovnalostí; domnívá se však, že prevence je snazší než zpětné vymáhání ztrát a že je třeba vždy naplánovat nezávislé posouzení ex-ante financovaných projektů; vyzývá proto naléhavě členské státy, aby za pomoci Komise lépe prováděly kontroly ex-ante a aby využily všechny dostupné informace, k zamezení chybám a nenáležitým platbám v souvislosti s prostředky Unie. Připomíná v této souvislosti, že rozpočtová omezení nemohou být uváděna jako důvod pro snížení počtu pracovníků zabývajících se těmito kontrolami ex-ante, protože předcházení nesrovnalostem se vyplatí samo o sobě;

59. vyzývá Komisi, aby dále posílila svou úlohu dohledu prostřednictvím auditů, kontrolní a inspekční činnosti, akčních plánů nápravy a dopisů včasného varování s cílem snížit míru nesrovnalostí;

60. naléhavě vyzývá Komisi, aby pokračovala ve striktní politice přerušování a pozastavování plateb jakožto preventivním opatření proti nesrovnalostem týkajícím se rozpočtu Unie, v souladu s příslušným právním základem;

61. podporuje program Hercule III, který je dobrým příkladem přístupu založeného na co nejlepším využití každého eura; zdůrazňuje význam tohoto programu a jeho přínos k posilování kapacit celních orgánů s cílem sledovat přeshraniční trestnou činnost a předcházet tomu, aby se do členských států dostávalo padělané a pašované zboží; žádá Komisi, aby poskytla průběžné hodnocení výsledků dosažených programem Hercule III s ohledem na stanovené cíle a aby monitorovala využití a účinnost poskytnutých grantů;

62. vyzývá Komisi, aby přezkoumala možnost povinného využití nástroje pro hodnocení rizik Arachne všemi členskými státy, s cílem posílit opatření boje proti podvodům

⁽¹⁾ Usnesení Evropského parlamentu ze dne 25. října 2016 o boji proti korupci a dalších krocích v návaznosti na usnesení CRIM (přijaté texty, P8_TA(2016)0403); Usnesení Evropského parlamentu ze dne 23. října 2013 o organizované trestné činnosti, korupci a praní peněz: doporučené kroky a iniciativy (Úř. věst. C 208, 10.6.2016, s. 89).

Úterý, 16. května 2017

63. očekává hodnocení Komise v polovině období plánované na rok 2018 s cílem zjistit, zda nový předpisový rámec politiky soudržnosti nadále zabraňuje nesrovnalostem včetně podvodů a snižuje riziko jejich výskytu, a rovněž se těší, že obdrží podrobné informace o dopadu nových pravidel na správní a kontrolní systémy z hlediska rizika výskytu nesrovnalostí a podvodů a z hlediska obecného provádění této politiky;

64. zastává názor, že je třeba před přijetím nového víceletého finančního rámce (VFR) přezkoumat systém finanční kontroly fondů soudržnosti s cílem napravit nedostatky tohoto systému;

65. zdůrazňuje, že v rámci svého posouzení politiky soudržnosti v polovině období, které má být provedeno v roce 2018, by měla Komise vzít v úvahu, že je třeba předcházet riziku nesrovnalostí, a to i nesrovnalostí podvodného charakteru, a snižovat jej; vyjadřuje politování nad tím, že kvůli složitým postupům je financování prostřednictvím fondů EU méně atraktivní; žádá Komisi, aby provedla analýzu výhod, které by mělo zavedení pobídek pro zvýšení účinnosti výdajů; vyzývá Komisi, aby vytvořila mechanismus výměny informací mezi příslušnými vnitrostátními orgány, aby se umožnilo vzájemné srovnávání účetních údajů o transakcích mezi členskými státy s cílem napomoci odhalit veškeré přeshraniční podvody v kontextu VFR na období 2014–2020;

66. vyjadřuje obavy, pokud jde o úroveň spolupráce všech kontrolních struktur členských států; vyzývá Komisi a členské státy, aby podporovaly iniciativy usilující o posílení schopnosti koordinace mezi kontrolními strukturami, a to zejména těmi, které působí v první fázi kontroly v přímém vztahu s příjemci; poukazuje na skutečnost, že podvody a korupce mají stále více nadnárodní povahu; v této souvislosti zdůrazňuje, že by bylo vhodné zřídit nezávislý Úřad evropského veřejného žalobce na ochranu finančních zájmů EU, a zároveň učinit opatření, kterými by se zabezpečilo vyjasnění vztahu mezi tímto úřadem a stávajícími orgány EU a jasné vymezení jejich příslušných pravomocí, aby se zabránilo zbytečnému překrývání;

Ochrana měny EU

67. vítá skutečnost, že směrnice 2014/62/EU, která vstoupila v platnost v roce 2014, nařizuje, že úmyslné činy například padělání nebo znehodnocování měny, uvádění takové měny do oběhu i navádění a napomáhání k těmto činům a pokus o ně jsou považovány za trestný čin; lituje skutečnosti, že Belgie, Francie a Irsko dosud neprovedlo tuto směrnici v předepsané lhůtě, tj. do 23. května 2016;

68. konstatuje, že podle Evropské centrální banky od zavedení eura v roce 2002 do roku 2016 způsobilo padělání měny finanční ztráty hospodářství EU ve výši nejméně 500 milionů EUR;

Oznamovatelé („whistle-blowers“)

69. zdůrazňuje úlohu oznamovatelů při prevenci, odhalování a hlášení podvodů a potřebu je chránit; vítá skutečnost, že Komise v roce 2015 zahájila program pro sdílení zkušeností, jehož cílem je koordinace a výměna osvědčených postupů k předcházení korupci ve spolupráci s členskými státy;

70. zdůrazňuje, že korupce a podvody mají zásadní negativní dopad na finanční zájmy EU, a i když má EU zaveden víceúrovňový kontrolní mechanismus, na nejnižší úrovni kontrolního systému je nezastupitelná úloha jednotlivce; zdůrazňuje, že z tohoto důvodu je třeba, aby oznamovatelé měli v právním rámci EU a členských států jasné postavení, jež by jasně stanovilo jejich práva a povinnosti; vyzývá Komisi a členské státy, aby zajistily minimální úroveň ochrany evropských oznamovatelů;

71. vítá skutečnost, že Parlament, Komise, Rada, Soudní dvůr, Účetní dvůr, Evropská služba pro vnější činnost, Evropský hospodářský a sociální výbor, Výbor regionů, evropský veřejný ochránce práv, evropský inspektor ochrany údajů a většina agentur EU zavedli vnitřní pravidla pro ochranu oznamovatelů v souladu s články 22a, 22b a 22c služebního řádu a očekává další zlepšení, pokud jde o pravidla na ochranu oznamovatelů;

Úterý, 16. května 2017

72. připomíná své usnesení ze dne 14. února 2017 o úloze oznamovatelů („whistleblowerů“) při ochraně finančních zájmů EU⁽¹⁾ a požaduje, aby členské státy i Komise včas prováděly doporučení, která jsou v něm obsažena, a aby informovaly Parlament o krocích přijatých v návaznosti na toto usnesení; znovu připomíná svoji výzvu Komisi, aby urychleně předložila legislativní návrh o ochraně oznamovatelů s cílem účinně předcházet podvodům poškozujícím finanční zájmy Evropské unie a proti těmto podvodům bojovat;

Korupce

73. konstatuje, že v roce 2015 byl boj proti korupci i nadále prioritou v rámci evropského semestru a souvisejícího procesu správy ekonomických záležitostí; vítá opatření přijatá v rámci tohoto boje, jako je organizování setkání s vnitrostátními kontaktními místy členských států, zahájení programu pro sdílení zkušeností pro členské státy, účast úřadu OLAF jménem Komise na evropských i mezinárodních antikorupčních fórech;

74. odsuzuje skutečnost, že Komise necítí potřebu nadále zveřejňovat zprávu EU o boji proti korupci, což zhoršilo posuzování míry korupce v roce 2015; vyjadřuje zejména politování nad tím, že toto rozhodnutí bylo přijato bez jakýchkoli diskusí s Parlamentem; je toho názoru, že neohledně na záměry Komise v oblasti boje proti korupci, toto zrušení na poslední chvíli vysílá špatný signál nejen členským státům, ale i občanům; konstatuje, že od 12. listopadu 2008, kdy se Evropská unie stala smluvní stranou Úmluvy Organizace spojených národů proti korupci (UNCAC), se nezapojila do přezkumného mechanismu, který je stanoven v úmluvě, ani nepřijala první opatření, kterým je dokončení sebehodnocení týkajícího se provádění povinností vyplývajících z úmluvy; vyzývá Evropskou unii, aby splnila své povinnosti vyplývající z úmluvy UNCAC tím, že dokončí sebehodnocení týkající se provádění povinností vyplývajících z úmluvy a zúčastní se mechanismu vzájemného hodnocení; naléhavě vyzývá Komisi, aby opět zvážila své stanovisko ke zprávě EU o boji proti korupci; vyzývá Komisi, aby na úrovni orgánů EU i členských států provedla další analýzu toho, jaké je prostředí, v němž se politiky provádějí, s cílem zjistit, jaké jsou rozhodující inherentní faktory, zranitelné oblasti a rizikové faktory, které vytvářejí podmínky pro korupci;

75. vyzývá EU, aby co nejdříve pokročila při podávání žádosti o členství ve Skupině států proti korupci Rady Evropy (GRECO) a aby Parlament pravidelně informovala o pokroku této žádosti;

76. znovu vyjadřuje názor, že korupce je obrovskou výzvou pro EU a pro členské státy a že bez efektivních protikorupčních opatření podkopává hospodářskou výkonnost EU, právní stát a důvěryhodnost demokratických orgánů v Unii;

77. naléhavě vyzývá Komisi, aby zveřejnila druhou zprávu o boji proti korupci a předkládala tyto zprávy pravidelně za účelem informování veřejnosti o úspěších v boji proti korupci, mimo jiné v souvislosti s antikorupčním sdíleným programem;

78. je znepokojen výsledky výzkumu, který ukazuje, že riziko podvodu a korupce je vyšší, když členské státy utrácí evropské prostředky, zejména pokud podíl evropského financování významně převyšuje 50 % celkových nákladů; je proto názoru, že členské státy v těchto případech plně nesplňují čl. 352 odst. 2 SFEU, podle něhož mají členské státy přijmout k zamezení podvodů ohrožujících finanční zájmy Unie stejná opatření, jaká přijímají k zamezení podvodů ohrožujících jejich vlastní finanční zájmy; vyzývá proto členské státy, aby plně uplatňovaly zásadu čl. 325 odst. 2, a Komisi, aby zajistila, aby tak členské státy skutečně činily;

79. znovu vyzývá Komisi, aby na základě požadavků stanovených ve Stockholmském programu rozvinula systém důsledných ukazatelů a snadno použitelných, jednotných kritérií k měření úrovně korupce v členských státech a aby vyhodnotila protikorupční politiky těchto států; vyzývá Komisi k vytvoření indexu korupce, který by umožnil seřazení členských států do určitého žebříčku; je toho názoru, že index korupce by mohl poskytnout pevné základy, na kterých by Komise mohla stanovit své zvláštní mechanismy kontroly pro jednotlivé země, když se kontroluje vynakládání prostředků z EU;

⁽¹⁾ Přijaté texty, P8_TA(2017)0022.

Úterý, 16. května 2017

Investigativní žurnalistika

80. zastává názor, že investigativní žurnalistika hraje klíčovou úlohu při posílení nezbytných úrovní transparentnosti v EU a ve členských státech; zastává názor, že investigativní žurnalistiku je třeba povzbudit a podpořit právními prostředky v členských státech i v EU, a podporuje přípravné kroky zavádějící systém grantů pro přeshraniční investigativní žurnalistiku, jež by měly být rozdělovány zprostředkovatelskou organizací, konkrétně Evropským střediskem pro tisk a svobodu sdělovacích prostředků v Lipsku;

Směrnice o ochraně finančních zájmů a nařízení o zřízení úřadu evropského veřejného žalobce

81. vítá skutečnost, že byla úspěšně ukončena jednání ohledně návrhu směrnice o boji vedeném trestněprávní cestou proti podvodům poškozujícím finanční zájmy Unie (směrnice PIF), do jejíž působnosti spadají také podvody v oblasti DPH; konstatuje, že tato směrnice stanoví druhy podvodného jednání, jež je třeba trestně stíhat, a poskytuje definici korupce;

82. připomíná své usnesení ze dne 5. října 2016 o úřadu evropského veřejného žalobce (EPPO) a Eurojustu ⁽¹⁾, v němž Parlament vyjadřuje dlouhodobou podporu zřízení účinného a nezávislého úřadu EPPO s cílem snížit současnou roztržitost úsilí o vymáhání vnitrostátního práva za účelem ochrany rozpočtu EU; domnívá se, že účinný úřad evropského veřejného žalobce posílí boj proti podvodům v EU pod podmínkou, že mu k tomu budou poskytnuty nezbytné právní nástroje a bude mít možnost účinně spolupracovat s ostatními orgány a institucemi EU i orgány členských států; konstatuje, že oblast působnosti směrnice proti podvodům poškozujícím finanční zájmy Unie (směrnice PIF) jasně vymezuje oblast působnosti mandátu úřadu evropského veřejného žalobce; se znepokojením konstatuje různá stanoviska v Radě k úřadu evropského veřejného žalobce, jak je stanoveno v článku 86 SFEU; konstatuje, že její ustanovení nebyla prostřednictvím posílené spolupráce provedena; zastává názor, že EPPO může být účinný, pokud bude jeho oblast působnosti zahrnovat všechny členské státy; vyzývá členské státy, aby přezkoumaly svůj postoj a učinily vše, co bude v jejich silách, pro dosažení shody v Radě;

Tabák

83. poukazuje na rozhodnutí Komise neprodloužit dohodu o tabáku (PMI), jejíž platnost vypršela dne 9. července 2016; připomíná, že dne 9. března 2016 požádal EP Komisi, aby ji neobnovovala, neprodlužovala, ani nesjednala na dobu po jejím uplynutí; domnívá se, že by neměly být prodlužovány ani další tři dohody (BAT, JTI a ITL);

84. naléhavě žádá Komisi, aby přijala na úrovni EU veškerá opatření nezbytná ke zpětnému dohledávání tabákových výrobků společnosti PMI a aby se v případě nezákonného zabavení produktů tohoto výrobce obracela na soud, až do doby, než budou všechna ustanovení směrnice o tabákových výrobcích plně vymahatelná, aby mezi uplynutím platnosti dohody s PMI a vstupem směrnice o tabákových výrobcích a Rámcové úmluvy o kontrole tabáku (FCTC) v platnost nedošlo k regulační mezeře;

85. konstatuje, že v návaznosti na jeho výzvu uvedenou v usnesení EP ze dne 9. března 2016 o dohodě o tabáku (dohodě s PMI) ⁽²⁾ má Komise předložit akční plán na řešení nezákonného obchodu s tabákovými výrobky, včetně vysokého podílu neznačkových („levných bílých“) cigaret; naléhavě vyzývá Komisi, aby bezodkladně předložila Parlamentu návrh tohoto akčního plánu;

86. vítá podporu Komise za účelem včasné ratifikace protokolu Světové zdravotnické organizace o odstranění nezákonného obchodu s tabákovými výrobky jakožto prvního mnohostranného právního nástroje, který se komplexně a celosvětově zabývá problémem pašování tabákových výrobků, a požaduje jeho včasnou ratifikaci a provádění;

87. připomíná, že úmluvu FCTC až dosud ratifikovalo 25 smluvních stran, z nichž pouze 7 jsou členskými státy EU, a že ji ratifikovala EU jako celek; naléhavě vyzývá členské státy EU, aby ratifikovaly Protokol o odstranění nezákonného obchodu s tabákovými výrobky;

⁽¹⁾ Přijaté texty, P8_TA(2016)0376.

⁽²⁾ Přijaté texty, P8_TA(2016)0082.

Úterý, 16. května 2017

Vyšetřování a úloha úřadu OLAF

88. lituje skutečnosti, že přes ujišťování úřadu OLAF, že dělá vše, co je v jeho silách, aby byla zkrácena délka vyšetřování, se délka vyšetřovací fáze od roku 2012 stále prodlužuje, a to z 22,5 měsíců v roce 2012 na 25,1 měsíců u uzavřených případů a ze 17,3 měsíců na 18,7 měsíců u všech případů;

89. uznává, že úřad OLAF hraje roli při předcházení ztrátám v rozpočtu EU v rámci různých společných celních operací, a žádá jej, aby do svých budoucích výročních zpráv zařadil více informací a konkrétní číselné údaje o svém příspěvku k ochraně příjmové strany rozpočtu EU;

90. vyjadřuje znepokojení nad nárůstem počtu případů přeshraničních podvodů, který prokázala poslední výroční zpráva úřadu OLAF; žádá Komisi, aby zhodnotila používání „společných operací“ způsobem a postupem, které se již úspěšně používají v celním odvětví i v oblasti výdajů, na základě druhého pododstavce článku 1 nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013;

91. podporuje účast úřadu OLAF na vnitrostátních i mezinárodních jednáních za účelem boje proti podvodům, jako je evropská síť kontaktních míst pro boj proti korupci, která v listopadu 2015 přijala Pařížské prohlášení o posílení boje proti korupci;

92. zdůrazňuje, že v boji proti podvodům bylo podniknuto mnoho pozitivních a přínosných opatření; v této souvislosti vítá skutečnost, že v nedávné době bylo zřízeno nové vyšetřovací oddělení pro evropské strukturální a investiční fondy v rámci úřadu OLAF;

93. žádá úřad OLAF, aby srovnal ve svých výročních zprávách o činnosti svá doporučení pro zpětný výběr finančních prostředků s částkami, jež byly skutečně vybrány;

94. připomíná, že s ohledem na zásadu vzájemné loajální spolupráce mezi orgány, zásadu řádné správy a požadavek právní jistoty úřad OLAF a jeho dozorcí výbor organizují vzájemnou spolupráci na základě svých pracovních protokolů a plně přitom dodržují platná právní ustanovení;

95. vítá analýzu úřadu OLAF o tom, jak se členské státy řídily soudními doporučeními úřadu OLAF mezi 1. lednem 2008 a 31. prosincem 2015, jako přehled hlavních důvodů, proč se státy neřídily doporučeními tohoto úřadu; konstatuje však, že údaje v dokumentu obsažené se týkají pouze soudních doporučení a neberou v úvahu správní, disciplinární a finanční doporučení, a tedy nepřinášejí celkový přehled dodržování doporučení úřadu OLAF; vyzývá Komisi, aby poskytla souhrnnou reakci na nedávno zveřejněnou analýzu úřadu OLAF o tom, jak členské státy dodržují soudní doporučení úřadu OLAF, a žádá úřad OLAF, aby ke své výroční zprávě připojil kapitolu o dodržování těchto doporučení; požaduje, aby OLAF ve spolupráci s Komisí poskytl podrobnější analýzu, včetně údajů o zpětném výběru prostředků EU;

96. vyjadřuje politování nad tím, že téměř jedna třetina (97 z 317) soudních doporučení úřadu OLAF vydaných v letech 2008 až 2015 a určených příslušným orgánům byla odmítnuta kvůli nedostatečným důkazům; vyzývá Komisi, aby posoudila, jak mohou být správní vyšetřování lépe využita v soudních věcech; vybízí příslušné orgány členských států, aby poskytly podrobné informace o důvodech těchto odmítnutí, aby mohl úřad OLAF lépe přizpůsobit svá doporučení vnitrostátním právním předpisům;

97. zastává názor, že podíl doporučení úřadu OLAF předaných vnitrostátním úřadům, který vedl k obviněním (přibližně 50 %) není dostačující; vyzývá orgány členských států, aby zlepšily míru spolupráce s úřadem OLAF; vyzývá členské státy, Komisi a OLAF, aby stanovily podmínky přípustnosti důkazů předložených úřadem OLAF; vybízí orgány členských států a úřad OLAF, aby pro dosažení co nejlepších výsledků prováděly společná vyšetřování;

98. naléhavě vyzývá Komisi, aby vzhledem ke končícímu funkčnímu období generálního ředitele úřadu OLAF zahájila okamžitě výběrové řízení na nového generálního ředitele a aby zahájila postup konzultace s Parlamentem;

99. vyzývá Komisi, aby přezkoumala nařízení (EU, Euratom) č. 883/2013 a předložila návrh na posílení vyšetřovacích pravomocí úřadu OLAF; doporučuje, aby bylo úřadu OLAF poskytnuto více prostředků s cílem umožnit prošetření mnohem většího počtu ohlášených podezřelých případů;

Úterý, 16. května 2017

100. vyjadřuje své znepokojení nad rozdíly mezi informacemi, které úřad OLAF obdržel z veřejných zdrojů a ze zdrojů soukromých v členských státech; vyzývá Komisi, aby podporovala iniciativy zaměřené na rozsáhlejší sběr veřejných informací, a vyzývá členské státy, aby zvýšily kvalitu poskytovaných údajů;

101. konstatuje, že soudní doporučení úřadu OLAF se v členských státech dosud provádějí jen omezeně; domnívá se, že tuto situaci nelze tolerovat, a vyzývá Komisi, aby zajistila plné provádění doporučení úřadu OLAF v členských státech;

102. vyjadřuje politování nad tím, že soudní orgány některých členských států přiřkládají nízkou prioritu doporučením úřadu OLAF týkajícím se nenáležitěho vynakládání peněz EU; připomíná, že v souladu s čl. 325 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie „členské státy přijmou k zamezení podvodů ohrožujících finanční zájmy Unie stejná opatření, jaká přijímají k zamezení podvodů ohrožujících jejich vlastní finanční zájmy“;

103. považuje za prioritní potřebu řešit problém špatné komunikace mezi členskými státy a úřadem OLAF; vyzývá Komisi a členské státy, aby podporovaly iniciativy na zlepšení komunikace nejen mezi veřejnými strukturami, ale i mezi občanskou společností v členských státech a úřadem OLAF; zdůrazňuje, že toto je důležité z hlediska boje s korupcí v členských státech;

o

o o

104. pověřuje svého předsedu, aby toto usnesení předal Radě a Komisi, Soudnímu dvoru Evropské unie, Evropskému účetnímu dvoru, Evropskému úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) a dozorčímu výboru úřadu OLAF.
